

Nr 141.

Av herrar **Gustafsson** i Lekåsa och **Andersson** i Hedensbyn, *angående den militära expeditionstjänstens rationalisering.*

Den militära expeditionstjänsten har under senare år fått en sådan omfattning, att den verkat till avsevärt förfång för utbildningsarbetet inom försvarsväsendet. Allmänt talas i militära kretsar om den alltmer tilltagande »pappersexercisen», och en utbredd uppfattning bland militären synes vara, att det inom försvarsväsendet skrivs för mycket och ägnas för litet tid åt de mera väsentliga praktiska uppgifterna, främst utbildningsarbetet.

I lantförsvarets utbildningskommissions den 29 november 1941 avgivna betänkande med förslag angående utbildningen av värnpliktiga och fast anställt manskap vid armén (sid. 26) framhålles, i samband med önskemålet att så långt möjligt befria truppförbandscheferna från andra göromål än dem som direkt sammanhånga med utbildningen, bl. a. nödvändigheten av att den militära expeditionstjänsten rationaliseras.

Kommissionen framhåller särskilt vikten av att remissförfarandet för-
enklas så att yttranden o. d. icke alltid — som hittills — infordras från samtliga underlydande myndigheter, oavsett om dessa äro direkt berörda eller icke. Ett personligt remissförfarande, varvid endast sådana chefer tillfrågades, som ansågos äga särskilda förutsättningar eller speciell sakkunskap, skulle enligt kommissionens åsikt många gånger befrämja syftet på ett enklare och effektivare sätt samtidigt som tillvägagångssättet säkerligen skulle inbespara mycken tid och betydande arbete för såväl de myndigheter, som ha att avgiva yttranden, som för den, som skall bearbeta de inkomna svaren.

De militära instruktionerna för expeditionstjänsten synas alltför litet ha beaktat den praktiska tjänstens krav. Sålunda innehåller t. ex. den för armén gällande instruktionen för expeditionstjänsten (IExp) en sådan mängd petitesser, bl. a. beträffande formen för skrivelser avfattande, att de vid ett mera bokstavligt tillämpande, vartill de inbjuda, i mycket hög grad verka tyngande på expeditionsarbetet.

I sin ämbetsberättelse till innevarande års lagtima riksmöte (sid. 121) framhåller militieombudsmannen i mål angående »Fråga huruvida till högre myndighet ställd ansökan må av lägre myndighet, vilken den passerar, återställas till ingivaren under åberopande av formella brister i ansökningen», att om de statliga expeditionerna, militära såväl som civila, skulle på samma sätt i formellt hänseende nagelfara inkommande skrivelser som i det påtalade fallet, skulle just ingen tid bli över för andra och betydligt viktigare angelägenheter.

Det synes klart att behovet av en rationalisering av den militära expeditionstjänsten i syfte att undvika onödig arbetsbelastning och att åstadkomma besparingar nu är synnerligen av behovet påkallad.

Med anledning av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta om en utredning angående den militära expeditionstjänstens rationalisering.

Stockholm den 23 januari 1942.

Aron Gustafsson

i Lekåsa

Lars E. Andersson

i Hedensbyn.